TARPTAUTINĖ POLITINĖ EKONOMIKA IR TARPTAUTINĖ PREKYBA

TARPTAUTINĖS POLITINĖ EKONOMIKA

Tarptautinė politinė ekonomika (*International political economy – IPE*) – nagrinėja politinius tarptautinės ekonominės veiklos aspektus:

- prekybą,
- finansinius santykius,
- tarptautinių korporacijų veiklą,
- ekonominę integraciją
- globalią aplinkos būklę.

Pagrindinis analizės objektas – ryšys tarp politikos ir ekonomikos bei valstybių ir rinkų tarptautinėje aplinkoje.

TARPTAUTINĖS POLITINĖS EKONOMIJOS TEORIJOS

Trys pagrindinės klasikinės Tarptautinės Politinės Ekonomijos teorijos:

- MERKANTILIZMAS
- LIBERALIZMAS
- MARKSIZMAS

MERKANTILIZMAS

- Ekonomika yra politikos įrankis/instrumentas
- Valstybė yra pagrindinis veikėjas
- Svarbiausia yra santykinė galia
- Ekonominė veikla yra nukreipta į potencialų karinės galios didinimą, t.y. ekonomika subordinuota valstybės (santykinės) galios didinimui
- · Dominuoja prieštaraujantys interesai ir "nulinės sumos" santykiai

LIBERALIZMAS

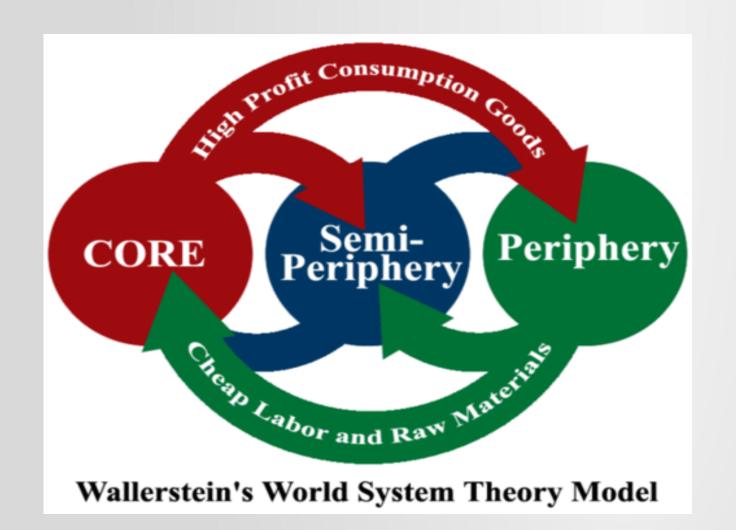
- Ekonomika ir politika yra dvi lygiagrečiai veikiančios, bet autonomiškos sritys
- Pagrindiniai veikėjai yra individai ir privačios įmonės
- Svarbiausia yra absoliuti galia
- · Dominuoja bendri interesai (įmanomi abipusio laimėjimo "win-win" santykiai)
- Tikslas yra bendros gerovės didinimas per maksimalus efektyvumo pasiekimą
- Tradicinis laissez-faire požiūris visiškas politinio kišimosi į ekonomiką nebuvimas
- Keynes'istinis požiūris veikia rinkos mechanizmai, bet neišvengiamas ir valstybės kišimasis/reguliavimas

MARKSIZMAS

- · Pagrindiniai veikėjai yra klasės (buržuazija ir proletariatas), o ne valstybės
- Ekonomika nulemia politiką
- Valstybės nėra autonominiai veikėjai jomis savo interesų vardan manipuliuoja valdantysis elitas (kapitalistinėse šalyse buržuazija)
- · Klasių interesų konfliktas yra svarbesnis už valstybių interesus
- Kapitalizmas iš prigimties yra ekspansyvus vyksta nuolatinė naujų rinkų ir pelno šaltinių paieška
- Tarptautinių santykių istorija yra kapitalizmo nelygaus vystymosi (uneven development) istorija.
- https://www.youtube.com/watch?v=JN6LlMY2ApQ

NEO-MARKSIZMAS – IMMANUEL WALLERSTEIN

"Pasaulinių sistemų" teorija – pasaulyje veikia tam tikra, viena nuo kitos priklausoma, ekonominė ir politinė struktūra

EKONOMINIS LIBERALIZMAS EKONOMINIS MERKANTILIZMAS

Valstybių vaidmuo - pagalbinis/reguliacinis

Politikos tikslas – sukurti sąlygas efektyvumo didinimui

Gamybos, mainų ir vartojimo balansą užtikrina "nematoma rinkos ranka" (pasiūlos-paklausos modelis)

Laisva prekyba svarbiausia – valstybių sienos yra kliūtis

Gerovės kūrimas priklauso nuo tarptautinio bendradarbiavimo, t.y. tarpusavio priklausomybė skatina taiką Ekonomika turi tarnauti politikai

Ekonomikos tikslas – didinti valstybės [santykinį] galios potencialą

Prekyba naudinga tik jei suteikia pranašumą kitų atžvilgiu

Prekybos tikslas – sukurti teigiamą balansą (atsargoms kaupti)

PREKYBA IR SANTYKINIS PRANAŠUMAS

Liberalios ekonomikos sėkmės garantas – pelnas, sukuriamas laisvų mainų (prekybos) pagalba

Nauda atsiranda iš turimo <u>santykinio pranašumo</u> – vienos šalies galimybės pagaminti tam tikrą prekę (suteikti paslaugą) santykinai mažesnėmis sąnaudomis nei kitoje šalyje.

Santykinis pranašumas skatina specializaciją, darbo pasidalijimą ir taip didina efektyvumą. Būtina sąlyga – laisva prekyba.

Saudo Arabija – nafta, Japonija – automobiliai.

PROBLEMOS ir POLITINIAI IŠŠŪKIAI

Trumpalaikiai kaštai (persiorientavimas) – spaudimas politikams

Nelygus naudos pasiskirstymas valstybės viduje (gamyba vs vartojimas)

RINKOS IŠKRAIPYMAI

Bet koks politinis kišimasis (iškreipiantis natūralius rinkos santykius) išbalansuoja naudą ir mažina efektyvumą (BET RETAI IŠVENGIAMAS)

- · Monopolijos ir oligopolijos (Luxottica) galimybė užkelti kainas
- Korupcija valdžia gauna kyšį už leidimą iškraipyti kainas
- Teisinės aplinkos reguliavimas (įsipareigojimų laikymosi užtikrinimas)
- Mokestinės sistemos nustatymas (tarifai, muitai)
- Visa tai yra dažni tarptautinių ginčių ir nesutarimų šaltiniai

SANKCIJOS

Akivaizdžiausia politinės intervencijos į ekonominius santykius forma

Tačiau ne visada veiksmingiausia

- būtina daugiašalė parama sankcijų taikymui
- dažniausiai galima rasti alternatyvų
- žala paprastai abipusė (ir taikiniui, ir taikytojui)

AUTARKIJA

Atsiribojimas nuo dalyvavimo mainuose su tarptautiniais partneriais

Dažniausiai – neefektyvu:

- Dideli gamybos kaštai produktams, kurių gamyboje nėra santykinio pranašumo
- Mažėja autarkiškos valstybės santykinė galia
- Didėja ekonominis atsilikimas (Albanija, Šiaurės Korėja)

PROTEKCIONIZMAS

Populiariausia alternatyva autarkijai – protekcionizmas: vietinės rinkos papildoma apsauga nuo tarptautinės konkurencijos.

Protekcionizmas – valstybės bandymas gauti naudą vietinėms įmonėms (dažniausiai – apribojant importą)

PRIEŽASTYS / MOTYVAI:

- · Įtakingų vietinių veikėjų (įmonių) spaudimas politinei valdžiai
- Siekimas apsaugoti naujai plėtojamą ekonomikos sritį (infant industry)
- · Siekis išgelbėti vietinę pramonės šaką nuo bankroto (Autovaz)
- Strategiškai svarbių pramonės šakų apsauga (karinė pramonė)
- Apsauga nuo išorinių veikėjų invazijos priemonė prieš dempinguojamą konkurenciją (gan subjektyvu)

PROTEKCIONIZMAS

PRIEMONĖS:

- Tarifai / importo muitai (riboja importą jį brangina; valstybės pajamų šaltinis).
- Netarifiniai barjerai:
 - Kvotos
 - · Subsidijos (mokesčių lengvatos, lengvatinės paskolos, nustatytos supirkimo kainos)
 - Reguliaciniai instrumentai (aplinkosauginiai, darbo sąlygų, kokybės, fito-sanitariniai reikalavimai)

• Kultūriniai-politiniai veiksniai (ekonominis nacionalizmas) — "pirk prekę lietuvišką"

PROTEKCIONIZMAS

POVEIKIS:

- Teigiamas poveikis gamintojams
- Neigiamas poveikis vartotojams
- Neigiamas poveikis efektyvumui mažina paskatas investuoti į inovacijas
- Teigiamas poveikis jei priemonės laikinos ir subalansuotos

PREKYBOS REŽIMAI

PASAULINĖ PREKYBOS ORGANIZACIJA - pagrindinė tarptautinė tarpvyriausybinė organizacija užsiimanti tarptautinės prekybos organizavimu, reguliavimu ir priežiūra.

1947 – 1995: GATT (General Agreement on Tariffs and Trade)

- · Prižiūri prekių, paslaugų ir intelektualinės nuosavybės mainus pasaulyje.
- Stebi, kaip laikomasi nustatytų taisyklių ir sprendžia ginčus tarp valstybių narių
- Įtaka valstybėms narėms yra ribota.

2015 m. – 162 narės

PASAULINĖ PREKYBOS ORGANIZACIJA

- Valstybės turi nediskriminuoti vienos kitų prekybos sąlygomis
- Palankiausios šalies statusas (Most-favored nation status MFN): palankiausios prekybos sąlygos, kurias PPO narė taiko kuriai nors valstybei, turi būti taikomos visoms likusioms PPO narėms.
- PPO nepanaikina visų prekybos barjerų, bet prižiūri, kad jie būtų taikomi vienodai
- Valstybės išlaiko galimybę taikyti protekcines priemones, bet turi tai daryti <u>nediskrimaciniu principu</u>
- IŠIMTIS GSP (General System of Preferences) sistema: išsivysčiusios šalys sudaro palankesnės prekybos sąlygas besivystančioms valstybėms, taip skatinant jų ekonominę raidą
- Bendra nauda išlieka didesnė, nei be PPO

DVIŠALIAI IR REGIONINIAI SUSITARIMAI

DVIŠALIAI SUSITARIMAI:

- Labai detalūs ir specifiniai (aptariama konkrečios sąlygos konkrečioms prekėms)
- Išlieka svarbus tarptautinės prekybos elementas

LAISVOS PREKYBOS ERDVĖ - grupės valstybių susitarimas panaikinti ar suvienodinti tarpusavio prekybos barjerus

MUITŲ SĄJUNGA – vidaus prekybos apribojimų panaikinimas ir bendro tarifo prekybai su trečiosiomis šalimis įvedimas

BENDRA RINKA – sutarimas panaikinti apribojimus ne tik prekių judėjimui, bet ir kapitalo bei darbo jėgos judėjimui

POLITINĖ SĄJUNGA – sutarimas nustatyti bendras reguliacines taisykles, ieškoti bendrų politinių sprendimų, kurti bendras reguliacines institucijas (spill-over)

DVIŠALIAI IR REGIONINIAI SUSITARIMAI

KARTELINIAI SUSITARIMAI

KARTELIS – gamintojų [arba vartotojų] susitarimas, kurio tikslas yra derinti veiksmus, siekiant paveikti pasaulines kainas (pvz., mažinant gamybos apimtis)

PRAMONĖS IR INTERSŲ GRUPĖS

Pažangios kompanijos – už laisvą prekybą Nekonkurencingos kompanijos – už protekcionizmą

- VERSLO REMIAMOS GRUPUOTĖS
- INDIVIDUALIOS KOMPANIJOS
- INTERESŲ GRUPĖS (profsąjungos, aplinkosaugininkai)

PRAMONINĖ POLITIKA – valstybė tariasi su įmonėmis dėl ekonominės politikos tikslų ir priemonių (valstybinė ekonomika; šalys su nediversifikuota ekonomika)

PROBLEMINĖS PRAMONĖS ŠAKOS:

- Žemės ūkis
- Tekstilė ir apranga
- Intelektuali nuosavybė
- Paslaugų sektorius (finansinės paslaugos)
- Prekyba ginklais